

i den tilstrækkelige Tid her i Landet, og hvad Frederikke Sandemann angaaer, saa er det bekendt fra den tidligere vidtløftige Forhandling, at hendes nærmeste Motiv til at søge Indfødsret beroede paa en Feiltagelse, idet der ikke til at opnaae det Gode, hun søgte, — jeg troer Plads i et Kloster — behøvedes Indfødsret. Vi troe, at det under de store Lovgivningsarbejder, der paaahvile begge Thing, vil være meget ønskeligt snarest muligt at faae færdigt, hvad der kan gøres færdigt, og at vi ikke bør levere nye Bidrag til store og omfattende Forhandlinger, som det maaskee kunde afstedkomme, om man nu sendte Lovforslaget tilbage til Landstinget med de Forandringer, som Udvalgets Fleertal har foreslaaet. Det vil altsaa sees, at Mindretallet i ingen Henseende stiller sig principielt fra Udvalgets Fleertal, men at det alene er et praktisk Hensyn, som det gjør gjældende. Dette praktiske Hensyn, haabe vi, vil finde Tilslutning i Thinget, og vi tillade os derfor at anbefale at stemme imod de af Udvalgets Fleertal stillede Forslag.

N. Jensen: Den ærede sidste Taler gjorde en Bemærkning om, at han ansaae det for urigtigt, at jeg havde bragt den Bohnstedtske Sag under Derveielse her, da der ikke forelaa noget Forslag derom til Afstemning. Grunden til, at jeg har gjort det, er simpelt hen den, at jeg i Udvalget, som det vil være de ærede Medlemmer af Udvalget bekendt, havde paataenkt at bringe Bohnstedt i Forslag til Indfødsrets Meddelelse, men at jeg, deels af de Grunde, som jeg allerede har nævnt, og deels paa Grund af Forhandlingernes Gang i Udvalget, besluttede mig til at indtage den Stilling, som jeg har udviklet. Med Hensyn til de to Personer, som der af Udvalgets Fleertal er foreslaaet meddeelt Indfødsret, hvad det ærede Mindretal sætter sig imod, skal jeg bemærke, at for den Enes Vedkommende, nemlig Frederikke Sandmann, kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt, og hvad Lindgreen angaaer er jeg den, der i Udvalget har bragt ham i Forslag, fordi jeg fandt det ganske modsigende at ville give Indfødsret til en Mand, som er ansat i det kongelige Theaters Capel, og kun har opholdt

sig her et Par Mars Tid, altsaa ikke længere end Lindgreen, og ved Siden deraf nægte denne Sidste Indfødsret, saa meget mere som denne Mand i det kongelige Theaters Capel er tydfsfødt. Skjøndt jeg ikke i nogen betydelig Grad er skandinavisht findet, maa jeg dog erkjende, at en Mand, der er svensk eller norsk af Fødsel, burde med Hensyn til Indfødsrets Meddelelse idetmindste staae lige med Tydsterne. Dette er Grunden til, at jeg, naar man vil give denne Mand i det kongelige Theaters Capel Indfødsret, ikke har kunnet være med til at nægte den anden Mand Indfødsret, og derfor er det skeet, at Lindgreen er bragt i Forslag af Udvalgets Fleertal. Jeg skal tilføie, at der var saameget mindre Grund til at give denne tydfsfødte Mand Indfødsret og nægte Svenskeren det, som den tydfsfødte Mand er ugift og ikke er knyttet anderledes til vort Land — han er Musiker —, end at man maa vente, at det, forsaavidt Forholdene maatte tiltale ham mere i Udlandet, vil være naturligt for ham, som paa en Kunstreise er kommen hertil, at forlade vort Land igjen, hvorimod Lindgreen, som er forlovet med en dansk Pige, jo ved at knytte sig til en dansk Kvinde vil blive ganske anderledes bunden til vort Land og saaledes ganske naturligt maa ansees for mere berettiget til at faae Indfødsret end en saadan løs og ledig reisende Kunstner.

Bille: Jeg stulde dog blot tillade mig den lille Bemærkning, at Consequensen af den Betragtning, som det ærede Medlem her ligeoverfor (N. Jensen) gjorde gjældende, egentlig burde være, ikke at Lindgreen optages, men at den af det ærede Medlem omtalte Person, nemlig Franz Neruda, — som forøvrigt ikke er tydfsfødt, men slavisk født — udelades. Jeg vilde ogsaa have fundet det fuldkomment rigtig i Principet, om et saadant Forslag var blevet stillet, men ved en saadan Leilighed forekommer det mig, at man saa lidt som muligt skal være Principrhytter, og at man gjerne i en Session, hvor der er store Arbejder for, kan i denne Henseende tage noget Hensyn til den Beslutning, som engang er fattet af den ene af Rigsdagens Afdelinger, og følge den. Dette